

нитѣ. Архангелогородскій и Вологодски полкове се впус-
нѣли съ чюдна смѣлость къмъ редута ; тѣ минавали изъ
една батарея въ друга ; приближавали се до редута ; ето
— оставатъ само 150 стѣпки ; но тѣ не се спирали
ни минута. Тѣ се хвърлили напредъ съ оглушающия викъ
урра и заглушили дору рева на топоветѣ и трѣска
на пушкитѣ. Дошли до единъ рѣтъ, отъ който трѣбовало
да се спуснатъ прѣзъ трапа за да се възмъкнатъ върху
самата височина, гдѣто билъ прочутии Гривицки редутъ.
Това било направено за единъ мигъ. Страшнѣи редутъ
билъ въ руски рѣцѣ.

Ромѣнскитѣ войски тоже взели участие въ този
шурмъ и въ прѣвзиманѣто на Гривицкия редутъ. Тѣ тоже
показали забѣлѣжителна храбрость и постоянство.

Въ самия редутъ кипнѣлъ новъ бой, ново кланѣе ;
руситѣ исклали всички турци, които се опирали и не
искали да се прѣдадѣтъ. Мнозина избѣгнѣли ; рускитѣ
войници ги подгонили ; но градъ отъ коршуми и картечи
покрилъ нападателитѣ, които трѣбовало да се откажѣтъ
отъ по-далечно гоненѣе. Нападанѣто (т. е. шурма) върху
Гривицкия редутъ се продължавало до 8 часа вечерѣта,
т. е. траяло всичко петъ часа. Но съ това побѣдата още
не била осигорѣна ; канонадата се продължавала цѣла
нощъ. Турскитѣ гранати се сияли въ редута и всички
мѣста били испосѣборени. Рускитѣ солдати падали убити
— така както сѣно подъ косата. Причината на това било
мастерското построение споредъ военнитѣ правила на слѣ-
дующия редутъ. Въ случай на завземанѣ първия, вторѣи
турски редутъ билъ издигнатъ така що турцитѣ можали
да стрѣлятъ, безъ да може да имъ врѣди неприятелѣтъ.

Въ редута били взети петъ круповски топа, масса
снаряди и патрони, двѣ знамена, още не снети отъ то-
поветѣ. Но за това и загубитѣ на руската войска били
доволно голѣми : имало около хилядо убити и ранени.
Ромѣнитѣ сѣщо имало не малки загуби.